

Til lovforslag nr. L 120. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 16. marts 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af dyreværnsloven

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Der er af justitsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag og bemærker i øvrigt:

Der er ingen tvivl om, at Fremskridtspartiet mener, at også vores husdyr skal have en god behandling og trives under gode forhold, men dette lovforslag går langt videre, end hvad rimeligt er.

Lovforslaget er en grov udhulning af grundlovens bestemmelser om den private ejendomsret og boligens ukrænkelighed.

Ifølge grundloven er det ganske vidst muligt ved lov at snige sig udenom, men det er spørgsmålet, om vi ikke er nået så langt ud, så man kan diskutere rimeligheden og retfærdigheden, for slet ikke at tale om retssikkerheden.

For eksempel indeholder retsplejeloven en række bestemmelser om politiets beføjelser til at foretage ransagning.

Selv når der er tale om en massemorder, der eftersættes på fersk gerning, er der en række

bestemmelser, som politiet skal iagttage, før de trænger ind på vedkommendes bopæl.

Modsat, når der er tale om en flok miljøfanatikere og såkaldte dyrevenner, så er der pludselig ingen begrænsning for, hvor og hvornår og hvordan man trænger ind på sagesløse landmænd.

Hvordan vil man f.eks. holde SPF-svinestalde sygdomsfrie, når alverdens embedsmænd til enhver tid kan komme rendende og trampe rundt i alle kroge af bedriften?

Hvis der overhovedet skal være denne adgang til at gå ind på en ejendom eller kontrollere et køretøj eller dokumenter, må mindstekravet være, at der opstilles en række betingelser, svarende til de betingelser, der gælder ved ransagning jf. retsplejelovens kapitel 73.

Det må således som et minimum være en betingelse,

- at der er en påviselig grund til at antage, at der foregår noget lovstridigt
- at der er øjensynlig fare for, at øjemedet med ransagningen vil forspildes, hvis retskendelse skal afventes.

Desuden må det være en betingelse, at der foreligger samtykke fra indehaveren eller bestyreren af ejendommen eller føreren af køretøjet, eller at der i tilfælde af nægtelse af samtykke tilkaldes 2 vidner, og at sagen så efterfølgende forelægges en dommer inden for 24 timer.

Da det er nogle af de krav, der stilles til ransagning efter selv den farligste forbryder, vil det også være rimeligt, at samme krav skal være opfyldt, når forskellige såkaldte dyrevenner trænger ind på privat ejendom.